

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

HAFIZOVIĆU, JEZIK SEBI S MOG HIDŽABA!
IZ TVOJIH JE USTA BOSNA JOŠ ODAVNA OSTALA BEZ APSOLUTA!

Bismi'llâh

PREAMBULA: Vidjeti na dnu! **Ali nije žensko ovdje u pitanju. Ovdje je u pitanju prava muškarčina!** Pa on nama, muslimankama, 'nako, sa osvjedochenih akademskih visina, sve sa medresom, teologijom i ko zna čijom «vrlom» filozofijom, ovako: «A, zaštitni znak islama je pero, pa tinta, pa mastionica, pa ljubav, pa knjiga, pa spoznaja tih koordinata koje uokviruju život svakog muslimana... I, gle paradoksa. Ovo je ono što sam morao reći, naprosto zato što ovih dana živimo jedan poseban kontekst, jedno posebno dešavanje na ulicama ovoga i nekih drugih gradova ove zemlje.

Dakle, vidio sam kako je šejh Mesud Hadžimejlić zaista spomenuo i na naročit način interpretirao i na vlastitom životu proživio sve suštinske vrijednosti islama, od prve do posljednje, i nigdje, (nekoliko puta sam prelistao, a to je paradoks ove priče i detalj koji će malo paradoksalno stršiti i u ovoj večeri), nigdje nije spomenuo hidžab", kazao je, (kaže Oslobođenje) akademik Rešid Hafizović na promociji neke knjige. I ostao živ! Bože, spasi moj um od umnikâ i akademikâ rešidovskog soja!

Nisam prije znala, a neću ni da znam! da je neki od bezbrojnih šejhova izvor i uzor Islâma za bosanske, pa i za sve muslimane svijeta! Ja mislila, evo i dalje, gluho bilo! mislim isto, da su muslimanima izvor i uzor isključivo: Božija knjiga, Qur'ân, i njegov nepogrešivi donositelj i tumač, uzor čovječanstvu, savršeni Božiji Poslanik Muhammad, neka je Allâhov blagoslov i mir na nj, i na njegov čisti rod! I da to be-ha medresalije i teolozi prvo nauče, a kamo li akademici (šapuće se, Iranske akademije znanosti i umjetnosti. Bože Ti sačuvaj! Pa to je odveć stara kultura i nacija da bi se tako balkanski blamirala. Osim ako njena nacionalna politika ne vidi u vrlom bosanskom akademiku neki *maslahat*^[1], pa zloupotrebljava za isti i svoju najvišu znanstvenu i

[1] O tome šta je maslahat Wikisveznalica kaže na engleskom, pa ću vam ja prevest, i još malo dodat: Maslaha ili maslahah (arapski: مصلحة, "javni interes") je pojam u tradicionalnom islamskom pravu. Maslaha nije Šerijat, nego je to termin koji pripada islamskom zakonodavstvu (poznatom i kao fiqh). To je jedan od sekundarnih izvora u islamskoj sudskoj praksi, kojeg koristi neki od "mezheba", da tumači Šerijat (opća načela sadržana u Qur'ânu i Sunnatu/Praksi Poslanika Muhammada s.a.w.a.), kako bi

kulturnu ustanovu takvog renomea da se od njezine zlouporabe teško može ikad oprat! Da i ne govorim koliko se neće oprat ni kod jednog uistinu mislećeg bh muslimana ili naprosto građanina!).

... ah znam, pa jasno ko dan, to nama na znanje od Hafizovića, s pet tisuća kilometara, sve preko Oslobođenja! prastare komunističke novine i glasila mojih kolegica iz Preambule ovog teksta. Oslobođenje je Rešidova tazbinska prćija, iz koje on nas svako malo ruži, pa nas poučava, evo sad čak i psuje - tako bar ja doživljam njegovu Oslobodjenjem-citiranu-besjedu o hidžâbu s neke promocije iz Bošnjačkog.

^[2] Avaj, pa kako bi bh. novinarstvo znalo da je isti Oslobođenje-v akademski genij, zajedno s još jednim akademikom (ovaj iz one zvanične, doušničko-komunističke), još tisuću-devetsto-devedest-pete, 1995, slovom i brojem! Bosnu lišio ni manje ni više doli Transcedencije! I to u prijevodu djela čiji podnaslov glasi: «Komparativna studija ključnih filozofijskih pojmova»^[3]. (Hic!)

Neise, riječ je o istoj novini u kojoj su se ovih dana raspojasali svi koji drže psovku u ustima na Islam i muslimane, samo ne smiju uvijek da je izgovore. Boje se bakiraa, i njihovih tazbina rasutih diljem i Bosne i Amrike, i planete Zemlje; koja dodatno zeleni od bosanske muke i stida. U istoj su se novini, prastarom komunističkom ruglu od kulturnog objektivnog novinarstva, oglasile sa svojim krpetinama, ponjavama, rutama... od riječi, i Preambulom spomenute, psovačice.

se ustanovila neka pravila. On priziva zabranu ili dozvolu nečeg na osnovu toga da li ili ne služi općem dobru, ili javnom blagostanju. Iran, mora se priznat, prednjači u upotrebi istog, dodajem evo ja. Možda Hafizovića samo tako treba čitat. Ali onda neka ga tako čitaju i u Iranu! Tamo ionako pola ženske populacije (skromno izračunato) već odavna nosi nešto što se zove hidžâb samo na vrhu svojih smiješnih, ko Trebević iznad Sarajeva-visokih, punđi.

[2] Akademikom ga neizostavno titulira direktorica iste novine, koja je meni onomade «platila» veliki intervju u povodu (i) mog političkog suđenja i moje političke robije (na kojem sam radila četiri dana), sa dva tuđa korisnička imena, biva ukradenim *username*, i dvije tuđe, biva ukradene zaporke, iliti *password-a*; za oba glasila koje ona kontrolira.

[3] Toshihiko Izutsu, «Sufizam i Taoizam: Komparativna studija ključnih filozofijskih pojmova», preveli Enes Karić, Rešid Hafizović, pogovor Enes Karić, Sarajevo-Publishing, 1995, Biblioteka Logos. Da ne lutate previše po knjizi, otvorite stranice koje kazuju: na 106 je na primjer «vrli Apsolut», na 131 «vrli proces...», na 148 Apsoluta sve «potrebuje» u svojoj «vrloj srži», a isti Apsolut se u Ibn 'Arabievu «svjetopogledu» «ozbiljava» «susljedno, poput talasa», na primjer, pa će tako «slijedno» i susljedno» vrli Rešid smjenjivati sve misli i sve termine jadnog Ibn 'Arebie i njegova japanskog tumača na McGill University u Kanadi. A da ni jedan od dvojice nije ni sanjao da ga tako šta može zadesiti u 21. stoljeću od dva be-ha akademika. Poznata već diljem planete Zemlje.

Sve dosad nabrojane *personae gratae* građanske ljevice i naprednog svijeta ujedinjuje to što sve odreda imaju muslimanska imena i prezimena (zar ih nije stid?!), ali, srećom! niko hidžab. Ni njihove supruge, dabome! Da bar imaju hidžâb stida! Pa da pokriju golotinju svoje netolerantnosti, primitivizma, neotesanosti, zlovolje...., prljava jezika...., neznanja!

No po čemu se Hafizovićevo iluminiranje zaostale bošnjačke nacije i muslimanske pastve posebno ističe: po besprizornosti jednog medresalije i teologa da jednog mrtva i ljudski griješna šejha zaziva za svjedoka protiv hidžâba, umjesto da se poziva na Apsolut! (Ne vrli, akademička neznalico!). Na Objavljenog Boga, Allâha, i Njegovu nepogrešivu Knjigu, Qur'ân! Dostavljenju ljudima putom Nepogrešivog Poslanika Muhammada^[4], neka je blagoslov i mir na nj, i na njegov (jednakom čistotom) čisti rod!

Ne zaziva izazivač srdžbe Božije «pero, i ono što se perom piše!». Zanemaruje medresalija i teolog i policijsko-sudski svjedok na političkim suđenjima muslimanima, i navodni vrli iranski akademik, i profesor, i rođak, i šta sve još nije! 'âyate 30 i 31, 24-og poglavlja, *An-Nûr/Svjetlost*, posljednje Božije knjige svjetovima. U kojima jasno stoji:

30. 'âyah: «Reci vjernicima da odvrćaju svoje poglede i čuvaju svoje spolne organe^[5]; to je čistije za njih. Uistinu je Allâh obaviješten o onom što činite.»

31. 'âyah: «Reci vjernicama da odvrćaju svoje poglede i čuvaju svoje spolne organe, i da ne izlažu svoje ukrase osim ono što je od njih vidljivo, i da prebace svoja vela preko svojih njedara. . . (slijedi nabranje onih pred kojima punoljetne muslimanke ne trebaju biti pokriveno. Ukratko, to su muškarci za koje su udate, ili za koje se ne smiju udavati iz razlogâ krvnog srodstva ili starosti), i neka ne udaraju svojim nogama pa da se ukaže ono što skrivaju od svojih ukrasa. I

[4] Je li moguće, vi wehabijske neznalice, i neuki svih fela, da kroz potencijalno i prljavi provodnik do nas dođe kristalno čista voda za piće, na primjer?!

[5] Qur'anski termin upotrebljen ovdje za spolne udove, stidna mjesta, otvore između nogu, «*furûdž*», upotrebljen je i u slijedećoj 'âyi koja je upućena ženama. Početak obje 'âye je isti, tj. razlikuje se samo po oblicima i nastavcima za množinu muškog i množinu ženskog roda. *Ina* i *hum*, za muški, i *nât* i *hunna*, za ženski rod. Također je zanimljivo da se nigdje, pa ni u be-ha aktualnoj histeriji na temu ženskog hidžâba ne skreće pažnja na to da je njegova polovica kod muškarca, tj. u njegovoj obavezi obaranja pogleda, kao i to da se naredba najprije njima upućuje. Ne jednom sam bila u prilici da objašnjavam, da je u slučaju da žena ostane bez odjeće zbog vatre, bombardiranja, utapanja, krađe... njen hidžab isključivo u ponašanju muškaraca, sve dok ona sama ne stigne do neke pokrивke.

povratite se svi Allâhu, o vjernici, da biste bili uspješni.^[6]

Sam sporni termin hidžâb, zavjesa, zastor, veo, koprena... dolazi od arapskog glagola *hadžaba*, u značenju (citiram iz Rječnika velikog r. Muftića): (po)prekriti, zastrijeti, zatajiti..., ograditi, zaštititi..., zakloniti od...

Iz razlogâ mnogostrukih značenja, upotrebljava se kao opći termin za pokrivku, koju muslimanke diljem svijeta koriste u gotovo bezbrojnim varijacama. Dostatno je otići u Medinu prije ili poslije odlaska u Mekku, tj. kao na prvu ili posljednu od postaja hadždža, pa da se vidi sva raznolikost, sav kolorit, svi, ne samo nacionalni već i kontinentalni hidžâbi, sa pečatima podnebljâ u koje je prodro Islam. I čije ga lokalne kulture i ukusi variraju u okviru dopuštenog.

A Reško bi da ga, usred Bosne, i Hercegovine dabome! doživotno ukine, ili bar obezvrijedi, blago njemu!

U pitanju je muško i po! No stvari su mnogo ozbiljnije od čarkanja s njim. Ovdje je riječ o akademiku. Jednom od dvojice, koje ja znam, koji su prvo dobili diplome i zvanja dr.prof. i postali članovi različitih akademija, pa tek onda učili šta su to filozofija i njene kategorije. Jedan je akademikom one prononsirane komunističko-doušničke akademije, a drugi navodno akademije jedne teološke zemlje iz bijelog svijeta, za šta nikad nismo dobili potvrdu, niti je direktorki Oslobođenja takva i potrebna da svog tazbenika titulira kao takvoga, i tačka!

Dakle, ovdje je riječ o Akademiku bez ikakva pokrića. Kao što su bez islamskog pokrića njegove bestidne riječi o hidžâbu. To što ga njegovo ženskinje ne nosi, njegov je problem. Nek pusti na miru nas ostale, pogotovo nas koje smo za nj robijale, i koje svestrano stradanje ne naplatismo čak ni toliko da steknemo zaslužene mirovine, a kamo li sredstva za doktorate, i zvanja akademika, što naša filozofska i književna djela nesumnjivo zaslužuju.

Neću nikom naprijed spomenutom pridavat više ni truni pažnje. Imaju oslobođenja i behare, i sve druge novine i revije i portale da se razmahuju. Ako treba, od svoje ću im «najniže mirovine» kupiti paket

[6] Posljednja rečenica je obraćanje i vjernicima i vjericama, rezimirajući ukratko za sve njih kazivanje o postupanju glede hidžâba, koji, vidimo, uključuje i ponašanje, a ne samo «krpetinu, ponjavu, drôlju, rûtu..., ili koji bi već termin iz svog seoskog glosara upotrijebile njegove be-ha protivnice, rasute poratno diljem civiliziranog svijeta.

maramica da obrišu pjenu bjesa oko svojih usta. Ali ću dobronamjerne čitatelje podsjetiti:

1. da je hidžâb, to jest pokrivanje, odijevanje i ponašanje, kakvo je opisano u gore citiranim 'âyatima, strogi qur'anski propis;
2. da ga je, nakon njegove objave, Muhammad s.a.w.a. najprije primjenio na muškim i ženskim članovima svoga poslaničkog doma;
3. da je, prema tome, njegovo nepoštivanje grijeh koji se može iskupiti, ali njegovo negiranje znak bezbožništva, za koje Qur'ân jamči strogu Božju odmazdu.

A sad onako usput, tj. «POST FESTUM»
iliti narodski prevedeno, «POSLIJE LUMPERAJA»

Rešidu Hafizoviću je navada da se bavi onim što ne zna. Naime, ovaj je hidžabonijekac (to bi bila kovanica tipa kakve on serijski proizvodi u svojim sasma nečitljivim prijevodima najvećih sufijskih autoriteta svijeta, žali Bože iranskih para!) prvo stekao, kako već rekoh, diplome i titule doktora i sveučilišnog profesora, onda je preveo (sa sebi sličnim akademikom, rečenim E. Karićem) čitavu knjigu, ismijavajući se, svojim prijevodom, sa njezinim podnaslovom: KOMPARATIVNA STUDIJA KLJUČNIH FILOZOFIJSKIH POJMOVA, pa je navodno proglašen akademikom, poslije serije sličnih radova, i onda je, na kraju krajeva

POSLIJE LUMPERAJA
iliti
POST FESTUM

naučio (bojim se, tek potaknut dobronamjernim porukama moje malenkosti) šta je to FILOZOFIJA. To jest, na šta se misli kad se kaže Apsolut, ili Bît, ili Suština. I da ovima ne pripada atribut vrli, i, posljedično, nevrli, i da je, tako, zapravo, poratno, on, demokratski, lišio Bosnu i Hercegovinu Transcedencije. (Kako sam nekad davno naslovila svoj započeti, i nikad završeni esej, čije isječke evo ovdje čitate u drugom povodu).

O takvoj bh. poratnoj filozofskoj bijedi autor knjige «Sufizam i Taoizam», Toshihiko Izutsu, nije ni sanjao kad je svijetu objavio svoje djelo 1981. Radujući se, jamačno, unaprijed njezinim prijevodima na svjetske jezike. Ali šta uradiše sa jezikom kojeg Civilizacija zna još od Srednjeg vijeka: Bosanskim!?

Ni moj Kasim (Prohić) nije sanjao, kad je uređivao onomade glasovitu

biblioteku «Logos», ko bi normalan to i u snu snio?! takvu blamažu koja ima veze sa samim imenom biblioteke! Jer ako je Apsolut, onda je i Logos vrli!

Mogla bih doktorirat na tome šta su dvije bh. akademičke ublehe uradile od filozofskih termina, kad bi mi makar u noćnoj mori (koju nikad nemam) bilo stalo do takvog zvanja. I kad mi, po ko zna koji put u životu, ne bi uznedostajala ogromna sredstva (kojima se plaćaju titule, od čije nam pomahnitale halabuke danas svima bruje uši). Šta gluhe briga za mojih 16, šesnaest, objavljenih knjiga, od kojih je samo «Miomiris gnoze» ko sedam uobičajenih. Fali mi uvijek i moralno-politička podobnost. To je najpostojanija kategorija svih balkanskih režima, u svakoj njihovoj verziji!

Zato Hafizoviću, kakvom god se ti titulom ukrasio, mene od nje nije strah, već ti, naprotiv, **boldly** poručujem:

JEZIK SEBI S MOG HIDŽABA!

Da je prijevod knjige Toshihiko Izutsu-a SUFIZAM I TAOIZAM, Komparativna studija ključnih filozofskih pojmova, Sarajevo-Publishing 1995, najveća intelektualna blamaža koju su Bosna i Hercegovina i njezini narodi, a napose muslimani i Bošnjaci, doživjeli perom i potpisom dvojice bivših učenika sarajevske medrese, Enesa Karića i Rešida Hafizovića, ne smije više ostati tajnom. Dotični imaju navadu da se vade na komunističko tretiranje Medrese u kojoj su im bili uskraćeni predmeti... Neda mi se dalje na tu besmislenu temu. Šta je sa individualnim naporom i učenjem? A šta sa skromnošću i pokajanjem, koja svojstva krase svakog istinskog vjernika. Evo, od 1995. odlažem da ti/vam surduknem u lice vrlost tvoje/vaše srži!

Jer ja hoću ovaj put da obranim, ne ni filozofiju, čak ni islamsku, ne ni Toshihiku ni Ibn 'Arebiju, nego svetu vjeru Islâm, i savršenu Knjigu, Qur'ân, dostavljenju Čovječanstvu riječju i djelom savršenog čovjeka - Muhammada, neka je blagoslov i mir na nj, i na njegov čisti rod! Koji ju je prvi posvjedočio sobom i svojim najbližima, pa onda zadužio druge, upozoravajući ih protiv njihovih oholih jezika. Kojima bi oni da premjere čak i sami Apsolut, a ono nisu u stanju pozabavit se ni ortografijom same riječi koja upućuje na Neiskazivo, koje ne podnosi nikakva udvaranja atributima.

PREAMBULA: Trebala bih, ali neću, najprije nešto šire reći svojim euforičnim književnim kolegicama: ophodaškovoju, pa šamićkovoju, pa kurspahićkovoju..., koje su ovih dana raspojasale svoje jezike i svoje

psovke protiv hidžaba, da zamuče. (Ne samo zato što su neke od njih, mnogo-nagrađivane, učile pisat plagirajući me, već) zato što ga one niti nose, niti ih se osobno tiče, niti imaju pojma o njem, čak i kad se diče diplomama iz Orientalistike, na primjer. Neću ih ni upitati, onako, kolegijalno, gdje su bile kad smo moje malo dijete, pa moj r. brat Jakub, sad već šehid, i ja (oni, zapravo, zbog mene) stradavali radi istog. Neću ih ni priupitat, ni onako usput, jer znam da je njima do ljudskih prava ko do lanjskog paljanskog snijega! Valjda zato i histerišu, umjesto da zbore kako to dolikuje intelektualkama, pa još spisateljicama; kažu!

I skulptorica-Almica se, eno, razmahala! Drago joj zbog komunističkog preporoda. (A i «Preporodu» mora da je drago zbog spomenutih, jerbo on ima međ' svojim objavljenim autorima osvjedočenih udbaških doušnika više no slova u svom imenu).

Zamotala se i Almica, samo joj fali Sulejmân. (Ili Tito!) A i ko bi je! U kakvo se samo čudovište izmetla zarad svoje zloće, ona negdašnja Bogom-dana ljepota!?

Sarajevo

(nedjelja, 28. veljače, 2016, 14:38 - nedjelja, 6. ožujka 2016, 17:46:40)